

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

## Revolucija v Pragi.

Neumljiva, vse obsodbe vredna prijenljivost napram počenjanju Nemcev, na drugi strani pa brezobzirno satiranje Slovanov je končno zlasti v slovaški Pragi prouzročilo tak velikanski izbruh ljudskega srca in ljudske ogorčenosti, kakor se v naši državi ni primeril od l. 1848.

Nemci so na Dunaji, v Gradci in v drugih mestih prouzročili prave revolucije, pri katerih so oblasti postopale s najsikrajnejšo popustljivostjo. Revolucija je imela popoln uspeh. Badenijsko ministerstvo je moralo radi te revolucije odstopiti in za krmilo je prišlo novo ministerstvo, čegar članis šefom vred se po vsi pravici prištevaljo nemški liberalni stranki, torej tisti stranki, katera je sodelovala pri anarhiji v parlamentu in pomagala, sanesti revolucijo na ulico. To ministerstvo je takoj dalo iz zapora izpušiti vse tiste, kateri so bili pri revoluciji v Gradci in na Dunaji vjeti in flagranti, kazalo je koj od prvega trenutka največjo naklonjenost parlamentarnim revolucionarjem in tako potrdilo in utrdilo domnevanje, da je poklicano uveljaviti stari sistem zatiranja in preganjanja slovanskih narodov in protežiranja Nemcev, da je poklicano zagotoviti brespogojno hegemonijo nemškega „Herrenvolka“ nad drugimi „minderwerthig“ narodi in to nad tistimi, katerih zastopniki so se bili požrtvovalno borili za uspešne državne in dinastične interese proti divjim nasokom veleizdajalskih Šotbnerjevih in Wolfvih somišljenikov. V plačilo za to njih samozatajevanje, za to požrtvovalnost in ljubezen za državo in dinastijo je bilo imenovano ministerstvo, od katerega nimajo ničesar dobrega pričakovati, pač pa mnogo zla, ministerstvo, katero so z navdušenjem pozdravili tisti, ki so se včeraj revoltirali.

To je moralo ogorčiti in razljutiti vse slovanske narode, smaga revolucije je morala napolniti s togoto njih srca, zlasti srca v prvi vrsti za četrtega češkega naroda. Č. hi so ostali mirni tudi še po Badenijskem odstopu, dokler se niso na Češkem in celo v slovanski Pragi primerile nečuvane, skrajno predrzne provokacije, katere so jih napolnile z opravičeno jeso in predčerašnjim, zlasti pa včeraj prouzročile pravo pravcato revolucijo.

Nemški revolucionarji so svojo zmago slavnostno praznovali. V mestih, koder je češko prebivalstvo v manjšini, pa so priredili pravo preganjanje Čehov. Napadali so jih in pobijali, kakor zveri. Vse nemško divjaštvo se je pokazalo v Zlatcu. Tam so Nemci v pričo policije prepevali „Die Wacht am Rhein“, pretepli komisarja političnega oblastva in kličeč „Smrt Čehom“, „Smrt slovanskim peom“, naskočili češko gestilno „Vlastimil“. Lastnik je moral s na pol nagimi svojbi bežati v temno noč. Napadalcu so njegovo stanovanje opletili, sežgali sliko cesarjevo in naposled užgali hišo. Na sredo je v dotični hiši vodovod in se je mogel ogenj prgasiti. Toda podivjani Nemci se s tem uspehom niso zadovoljili. Naskočili so češko ljudsko šolo, kjer so vse razbili in razdejali, tako da je ostalo skoro samo zidovje, naskočili so češko „Besedo“ in naposled hišo rodoljubnega trgovca Hollega, kateremu so vso pisarno razdejali in najprej vsa pisma ter vse knjige sežgali, potem pa še užgali hišo in skladišče, v katerem je napadenec hranil hmelj. Podobne brutalnosti so Nemci počnili tudi v Duchcovu, v Libercu in drugod.

A češki narod se v očigled tem dogodbam ni ganil. Še se je premagoval, še je dušil svojo jezo, da si je vrelo v njem na vso moč. Niti najmanjša češka demonstracija se ni primerila, in to je dalo nemškemu dijakom v slovanski Pragi pogum, da so se predrznili uprizoriti najnesramnejšo provokacijo. Tistemu vseučiliškemu profesorju Pferscheju, kateri je v drž. zboru z nožem naskočil svoje politične nasprotnike, in jih hotel poklati, poklonili so dijaki srebrni nož, potem pa po ulicah demonstrovati proti češkemu prebivalstvu in njegovim pravicam ter je z nesramnim vedenjem, s insulti in napadi ter s prepevanjem pangermasekih pesmij izsivali.

Češki dijaki so na ta izzivjanja odgovorili na najdostojnejši način, z resolucijo, s katero so obsodili počenjanje Nemcev in s presrčno ovacijo diškemu županu dr. Podlipnemu. Pri obhodu po mestu in pred mestno hišo se je dijakom pridružilo na tisoče ljudi, in na to mnogoštevilno množico so Nemci iz svojih hiš metali kamne, metali cele opeke, vlivali vrelo vodo.

Zdaj pa ljudske nevolje ni bilo več možno zadržati. Za predčerašnjim so se primerili velikanski izgredi. Na tisoče ljudi se je valilo po praških ulicah, demonstrovati, pobijalo šipe in odstraňjalo nemške table. Na mnogih mestih so se primerili krvavi boji, pri katerih je bilo mnogo oseb ranjenih, tako da je policija mogla le s pomočjo vojaštva udniti to gibanje, da si je sama postopala s tako energijo, kakršne nikdar ne kaže napram Nemcem, s tako energijo, da je bil v mestnem svetu praškem stavljen predlog, naj se odstavijo policijski ravnatelj in vsi policijski uradniki.

Včeraj pa to se dogodilo še hujske reči, včeraj so se primerili največji izgredi. Vojaštvo je streljalo na ustaše, kateri so naskakovali nemške hiše. Mnogo oseb je bilo ranjenih, nekaj ubitih. Podrobnosti nam še niso znane ob uri, ko pišemo te vrste, dobili smo samo lakonično poročilo, da je nastala v Pragi revolucija, in da se godé reči kakor l. 1848.

Kdo je tega kriv? Nemška predrznost, nemška ošabnost in pa tisti politični sistem, ki se v nas že praktikuje, odkar imamo ustavo, zdaj očitneje in zdaj prikritje, sistem protežiranja Nemcev in zatiranja Slovanov, sistem, kateri je prav zdaj zopet prišel v veljavo, kateremu pa se mora narediti konec, ker je sicer habsburška monarhija izgubljena.

## V Ljubljani, 2. decembra.

Srbako novo ministerstvo se baje že maje. Kabinet Gjorgjević ima neznošen položaj. Vse stranke so proti njemu. Bodoče volitve za skupščino bodo ta položaj še poslabšale, tako da vladi nikakor ne bo možno dobiti potrebne večine. Imenaje se že naslednik Gjorgjevića, ki naj bi bil bivši regent general Belimarković.

Albanski vstaneč. „Pol. Corr.“ se poroča iz Beleggrada, da so vstasi mestu Djakova blokirali. Vstasi so gospodarji v okrajih Djakova, Ipek in Prizrend. Turške čete čakajo še pomoči. 10 000 Albancev je pripravljenih na boj. Vodi jih Riza Bey. Položaj v Zgorenji Albaniji je baje pa jako opasen. „N. Fr. Presse“ brzojavno poroča, da so Rizo Beya zaprli in poslali v Carigrad.

Nemški prestolni nagovor, s katerim je otvoril cesar Viljem II. parlament, povdarja važnost trozveze in dobre razmere z Rusijo in Avstro-Ogersko. Glede povečanja mornarice je dejal cesar, da tega vprašanja ni možno dalje odlašati. Splošno se zatrjuje, da hoče cesar parlament razpustiti, ako se predloga glede mornarice ne sprejme neizpre-

menjena. Glede novega vojaškega kazenskega zakona je povedal cesar, da se naslaja kolikor možno na državljanski kazenski zakonik. Radi konflikta s Kitajskim je dostavil cesar, da je poslal svojega jedinega brata, princa Henrika, z bojnimi ladijevjem zahtevati zadoščenja za žalitve nemških pravic.

Španija. Tudi vlada se že boji opasnega gibanja Karlistov, a upa, da jim radi nedostajanja denarnih sredstev ne bo možno, začeti kake večje spletke. — Iz Havane se poroča, da se pripravlja general Pando za napad Max na Gomeza. Insurgentje so že začeli z ofenzivo ter so napadli Guiso. General Muret je pregnal vstase iz gorovja Caimarin.

## Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 1. decembra.

Župan Hribar je otvoril sejo, katere se je udeležilo 25 obč. svetnikov, konstatoval sklepčnost in imenoval overovatelja zapisnika obč. svetnika Gogola in Senekovića.

Župan Hribar je potem ogovoril občinski svet tako le:

Slavni občinski svet! Nikdar še nobeno avstrijsko ministerstvo ni odstopilo za takih okoliščin, kakor ministerstvo grofa Badenijskega. Nam Slovencem sicer ni treba žalovati po njem, ker nas je ravno to ministerstvo — zlasti v državi zunaj kranjske — tako malo poznalo, ko malokatero pred njim, in ker nam celo v tako eminentno nepolitičnem vprašanju, kakor je pomočna akcija za Ljubljano, ni kazalo skoro nikake dobrohotnosti; vendar pa nam okoliščine, pod katerimi je grof Badeni s tovariši dal svojo stavko, dajo misliti. Saj ga je prišlo k temu divje ponašanje občinskih svetnikov.

Gospoda moj! Zgodovina parlamentarizma ne pozna take podivjanosti, kakršno smo v poslednjih časih želim opazili v našem parlamentu. Gotovo ni nobenega mej nami, ki ne bi odobral, ako policija preganja in kaznuje divje razgraje in pretepače. Ni nam torej zameriti, ako smo se s gnusom obračali od čestitih prizorov v parlamentu, kjer bi moral biti se boj z uma svetlimi meči, ne pa na način, ki je nenavaden celo po zadnjih predmetnih beznicah.

Še bolj pa se moramo zgražati nad vzroki, ki so bili neposredni povod takemu besnenju in rujovenju. Samc, ker je ministerstvo izreklo — in od hesede do dejanja je na takih mestih navadno še daleč — da hoče biti pravičnejši tudi Slovanem, in ker je na Češkem in na Moravskem slovesno proglasilo ravnopravnost češkega in nemškega naroda, uprizorili so zastopniki nemškega naroda tako čestudo ponašanje v državnem zboru.

Gospoda moja! Ko je svoje dni v nemškem državnem zboru bila na vrsti razprava o kolonialni politiki Nemčije, tedaj so nekateri govorniki naglašali, da imajo celo divji afriški narodi pač vzroka dovolj, bati se kulture, katero jim prinašajo nemški civilizatorji. In jaz moram reči, da utegnejo do slabega mnenja o nemški kulturi priti tudi civilizovani narodi Evrope, kajti nad tako podivjanostjo srca in duha, kakršno so pred očmi vse Evrope kazali zastopniki nemškega naroda v avstrijskem državnem zboru, mora se zgražati vsakdo, ki ima kolikaj pojma o dostojnosti in o važnosti parlamenta.

Pa vendar je to nedostojno in skrajno surovo ponašanje, katero je za nasledek imelo, da se je revolucija zanesla na cesto, prouzročilo, da je odstopilo ministerstvo Badenijsko; nemška in nemškotarska mesta pa prirejajo v namen zmagovalne demonstracije, pri katerih se Slovani insultujejo ter se jim prizadeva škoda na imetju. Čas je torej in dolžnost je, da se oglasimo tudi mi. To naj se zgodi na dostojen način, kakršen odlikuje mestu, čigar prebivalstvo se po vsi pravici sme prištevati omikancem. (Živahni dobrokllici.)

Obč. svet, dr. Tavčar je potem, sklicujoč se na županovo izvajanje predlagal rujao, naj občinski svet vzporedno nasledejo revolucijo.

Občinski svet držalnega stelnega mesta Ljubljane izreka najglobkejšo obžalovanje radi nečuvnega, vsem zakonom omike in dostojnosti naspro-

tajnega postopanja zjedinjenih levičarskih poslancev nemške narodnosti, s kojim se je v državnem zboru onemogočilo vsako delovanje ter lahkomislnost v največjo nevarnost postavil parlamentarizem in konstitucionalizem v naši državi in s kojim se je končno v najhujšo nevarnost postavila tudi država sama in nad njo vladajoča presvetla dinastija. Občinski svet — davi v tem trenutku, kakor vsa zna menja kažejo, praznijo svojo zmago tisto parla mentarno klaviviteštvo, ki je imelo svojo glavno in jedino moč v pobalinski surovosti, s koje je za vse čase osramotilo nemški narod in njega kulturo — izreka svoje trdno prepričanje, da radi tega ne iz gube poguma slovanski narodi in njih državno-zbornski zastopniki ter prikaže, da bodo ravno ti zastopniki v bodočih žalostnih dneh, koji utegnejo pretiti avstrijskemu slovanstvu, solidarni, in da bodo toliko čista neustrašljivo in vztrajno se bojevali, dokler ne pribre svojim narodom tiste jednake pravice, brez koje ni misliti na srečno prihodnost naši državi.

Občinski svet izreka pri tej priliki radi mo žatega postopanja čestitanje predsedništvu držav nega zbora in na prvem mestu gospodu predsedniku Davidu Abrahamowicu, na kojga se je valilo vse, kar se je združena nemška levica surovega izni sliti mogla; pred vsem pa pričakuje občinski svet ljubljanski, da bodo združena desnica tudi v bodoče solidarna ostala ter naglašja, da je najsvetejša dol žnost slovenskega naroda — njega poslancev, da so v bodočih bojih, ki bodo pred vsem zadevali bratska naroda češki in poljski s tem narodom in njunimi zastopniki pri vsaki priliki bratsko in solidarno zvezani.

Gospodu županu se naroča, da obvesti o tej resoluciji predsedništvu poslanske zbornice in parla mentarne komisije desnice.

V utemeljevanje razvetovane resolucije je obč. svet. dr. Tavčar rekel, da Slovenci za Badeni jevim ministerstvom ne bomo prestakali solza, ker v to nimamo vzrokov. V začetku svojega vladanja se je Badeni pač z nimal za Slovenstvo. Prišel je celo na jug, iskat informacij. Obakal je Krajsko in obiskal je tudi Primorako, toda informoval se je samo površno in kmalu se je izkazalo, da je bilo njegovo zanimanje za naš narod le navidezno, kajti začel je koketovati z lešimi poslanci in ni se menil za zastopnike slovenskega naroda. Toda z našimom, na kateri je bilo Badeni jevo ministerstvo primorano odstopiti, se ne moremo stringati. Postopanje Nem cev v parlamentu bodo v prihodnje za vglad vsem, kateri hočejo uničiti parlamentarizem. Nemci so s svojim postopanjem pokazali, da velika nemška kul tura ni zamogla zsteti tistega trdga jedra, kateri označuje nemški narod. To je nezadovoljstvo, da olikani ljudje, vzgojevalci mladine, sez je po nožih, da mečejo na predsednika tntnike in druge reči. Če je sam Mommson, kateri si je kot učjenjak pridobil ugledno imo, ščuval avstrijske Nemce, naj čehom razbijajo trde butice, potem se mora obupati nad nemško kulturo, potem je to dokaz, da nemška kultura ni mogla ublažiti svoj niti najhujših sinov nemškega naroda. Te pojave je obžalovati toliko bolj, ker so spravili v nevarnost parlamentarizem in ustavo, obžalovati jih je, ker so dali povod celo protidržavnim izbihihom. Prav zato pa je čar, da tudi občinski svet ljubljanski izreče obsodbo o teh dogodbah in izreče, da bo slovenski narod kakor doslej tako tudi v prihodnje solidaren z bratskima narodom češkim in poljskim. Vse srd nemških ob strukcijonistov se je zvalil na predsedništvu poslanske zbornice, zlasti na predsednika Davida viteza Abrahamowica, kateri se je neustrašeno ustavil nemškim navalom. Kaj pride sedaj, tega ne vemo. Dobra ga pač nimamo ničesar pričakovati. Če nastanejo boji, tkali se bodo v prvi vrsti pač češkega in poljskega naroda, potem šle nas, ali naša naj svetejša dolžnost je, da ostanemo v vseh teh bojih nerazdruženo jedini in solidarni s slovanskimi svojimi brati. (Z valno pritjevanje.)

Podžupan dr. vitez Bleiweis-Trsteniški je z ozirom na zadnje boje v parlamentu in na od top grofa Badenija izrekel obžalovanje, da so bili olkani Nemci tlačani socijalne demokracije. Samo socijalni demokraciji se imajo zahvaliti, da je padel grof Badeni. Ta bi morala ne bil izgubil po guma, da niso socijalni demokracije na Dunaji in v Gradcu začeli revoltirati. Da so se nemške stranke z njimi združile, je jako žalostno, ker ni dvomiti, da bodo socijalni demokracije še večkrat skušali na tak način uplivati na vse politično življenje. V ta kih razmerah je solidarnost slovanskih narodov naj večjega pomena, zato pa naj se današnji sklep občinskega sveta ljubljanskega sporoči brzojavnim po tom županu kraljevske Prage in predsedat stol nega mesta Lvova.

Po nekkih formalnih pripomenjih obč. svet. dr. Gregoriča in obč. svet. dr. Tavčarja je ob činski svet soglasno vzprejel navetovano reso lucijo z dodatkom podžupana dr. viteza Bleiweisa-Trsteniškega, da je o storjenem sklepu ob vestiti župana praškega in mestnega predsednika Lvovskega.

Dolžica, v češkem in v poljskem jeziku takoj odposlana brzojavka se glasi:

„Počlaščen po občinskem svetu deželaega stolnega mesta Ljubljane, čast mi je naznaniti, da je isti v svoji današnji izredni seji soglasno izrekel svojo radost o solidarnem postopanju državnozbor-

skih zastopnikov slovenskega in češkega (poljskega) naroda, in da pričakuje, da jih tudi v bodočnosti, katera avstrijskim Slovanom gotovo prinese hudih bojev, ničesar ne razdruži. Slavno županstvo (pred sedstvo) ob jednem naprosim, da blagovolj obliu skemu svetu sporočiti zagotovilo naših najiskrenjših simpatij do plemenitega češkega (poljskega) naroda. Župan Ivan Hribar.“

Ko je občinski svet odobril besedilo teh dveh brzojavk, je župan Hribar zaključil sejo.

## Dopisi.

**Iz Celovca, 30. novembra.** (Demonstracije v Celovcu.) V našem stolnem mestu, po nemčnem Celovcu doživeli smo preteklo nedeljo in ponedeljek neštivilo smešnih epizod, ki so nas spominjale nekako na slavn pustni torak, na kateri dan navadno vsi pravi pravcati norci uganjajo svoje barke ter si lajšajo s tem svoje zapite glave. Pre tekli teden je bil pri nas sploh precej razburljiv. Nemškonacionalni naši poslanci Arthur Lemisch, Dobernik, Essle itd. so zaporodoma prihajali na posete v Celovec, da si obklesajo tla za bodoče demonstracije. Ko pa smo v soboto čuli, da je sklican za isti večer mestni zbor na izredno sejo, smo takoj vedeli, pri čem da smo. Demonstracije so se pričele v nedeljo zjutraj s tem, da je poradil naš mestni zbor korporativno s svojim županom na čelu slavnosti vzprejem državnemu poslancu mesta celovskega, Wolfgaugu Doberniku, ki bi se bil imel pripeljati z Dunaja na državni železnici ob 10. uri zjutraj. Ker je bil pa ta sedaj tako slavn gospod poslanec že prišel v Celovec zjutraj po južni želez nici z vlakom ob 1/2.7. uri in tukaj šele izvedel, kaj se namerava, mu njegova častiljepost ni dala miru, in da ne napravi našemu nemškonacional nemu mestnemu zastopni blamaže, vsedel se je na državnem kolodvoru v Celovcu pred 10. uro zjutraj v vlak ter se pripeljal na južni kolodvor. Ta se je vršil vzorejem tako, da ga je župan, ki je znaal marijone v rokah naših nemških nacionalcev, pozdravil s nagovorom, kakor so mu ga ti gospodje napisali. Ves zelen in prepaden, ne vem ali od skrbi ali od razbijanja v državnem zboru, je odgovoril „visoki“ gospod. Ves njegov govor se je sunkal jedino le o tem, da je za Nemce sedaj nastal skrajni čas, da se poprimejo z vsemi silami odpora ter se rešijo „von der Vergewaltigung der Slaven in Oesterreich“. „Nieder mit Baden!“ je bil konec go vora, ki je tudi vnel srca po večini navzočih sredo je šolskih dijakov, kateri so demonstrirali v družbi s svojimi nemškonacionalnimi profesorji. V tem rme lju smo zapazili profesorje dr. Hanna, Kempfa, Hopfgartnerja in druge. S kolodvora se je potem vsa družba vlekla po mestu, gospola v vozovih in druga drhal prš do mestnega magistrata, kjer se je vse odkrilo in pričelo peti pesem „Wacht am Rhein“. To pangermansko pesem so spremljali ve leizdajski klici. Tam smo videli tudi našega, Vam že dobro znanega gospoda c. kr. okrajnega glavarja Mac Novina in še več drugih c. kr. uradnikov raznih državnih uradov v Celovcu zelo navdušene, kateri so vidoma odobrvali vse razgrajanje in vptje pred magistratom. Glavno besedo pri vsem so imeli di jaki, ki so tudi povsed nastopali kot pavci veleiz dajskih, nemškonacionalnih in pangermanskih pesnij. Klici „Nieder mit Baden!“, „Hoch Wolf und Schö nerr“, „Hoch Dobernig“, „Hoch Bismarck“, „Hoch die Obstruktion“, „Hoch die Revolution“, vmes tudi „Hoch die Arbeit“ in „Perest Prochaska“ so se mešjavali in čuli iz upitja množice. Tak je bil torej začetek. Mestno starešinstvo je dalo s tem svojim nastopom migljaj, kako naj sedaj dalje demonstru je s odrga, katera je ta migljaj tudi prav umela iz še isti dan popoludne, na večer in v noči pričela po mestu razbijati in razgrajati. — V nedeljo proti večeru pričel se je chhod po mestu, katerega je po večini vodila naša nadebuna nemška mladina vseh srednjih šol, združena z ručerkarji. Prepavale so se po mestu znane pesmi, katere je spremljevalo ru jovanje in pikanje na piščalke. — V dvorani hō tela „Käntnerhof“ imelo je nemško katoliško me ščansko in obrtno društvo svojo vesilico, pri kateri so naši „izobraženi“ nemški lopovi okoli 1/2.10. ure zvečer brez vsakega vzroka pobili okna z debelimi kamni, potem pa junaško odnesli pete. Kmalu za tem naskokom pridvi na dvorišče tega hō tela dru hal, prepevaje „Wacht am Rhein“ in razbijaje, ka kor če bi bila zblaznela. Voditelja teh sta bila kcfetar Žibert in urednik „Freie Stimmen“, Lackner. V sredi mej to drubaljo videli smo na lastne oči policijskega komisarja in dva polca, ki so skrbeli za red — ali bali? Ko je na večer znano postalo, da je cesar vprejel deminijo Badenija, tedaj se je norenje podvojilo in strast, s podstetjem raznih žganih in nežganih pijač v trenutku spremenila v veselje. Tulenja in upitja celo noč ni bilo niti konca ne kraja. Včerajšnji dan pa je bil za Celovec vele pomemben. Novembra meseca 29. dan, naj si naša nemško narodna gospoda dobro zabeleži v svojo kroniko. Sramota za celo mesto je to, kar se je vršilo. V teku dneva, zmage pija nim, je nekomu iz nej rudeče internacionale v glavo padlo, naj se na večer ob 1/2.8. uri z ozirom na padec Badenija hiše po mestu razsvetlijo. Pozivi, tiskani v tiskarji pri Bertschingerju, kjer se navadno zbira rudeča revolucijska garda, so se razposlali popoludne in hajd na noge; vse mora

razsvetliti, inče razbijemo vse nerazsvetljene okna. Biti se je bilo tega v resnici, kajti nabujkano ljudstvo si je mislilo, ako se v parlamentu sme razbijati pri belem dnevu, zakaj bi mi tega ne smeli ponoči. Preko 8. ure se prične ta dirindaj po mestu. Najprvo se zbere naša mlečna mladina pred mestno hišo ter tam sapoje par pangermanskih pesnij, potem jo pa zavije v skupinah na okolu po mestu, kričaje, blizgaje ter razbijaje vse, kar jej je prišlo pod roke. Pobitih je mnogo okenj pri pri vatnih hišah, pri finančni in genjski direkciji, v bogoslovji itd. Po polu 9. uri je drubal naskočila hišo družbe av. Mohorja, grozno vpila in rujovala ter blizgala, okna pa obmetavala s kepami, ker je sneg ravno popoludne zapadel, a napravila ni ni kake škode, ker je bila hiša zastražena. V hiši na sproti Mohorjevega doma pa je drubal razbija oblico oken dobri nemški družini, ki take zahvale za svoje prepričanje gotovo ni zaslužila. Druščina dru žina je okna svojega stanovanja razsvetlila, a že ob polu 9. uri luči odstranila. V tem trenutku pa drubal pritena in meseč, da se ni razsvetlilo, po trupi vse šipe, kolikor jih je bilo šteti na šestih oknih. Ali ni to lepo? Na take lopovski ovacije sme nemško nacionalna stranka biti ponosna. Slava takim junakom! In kdo so bili ti razgrajci? Po večini dijaki in mladi delavci, poleg teh pa še po balni začetnih ljudskih šol. Ta fakinaža je raz grajala jedino zaradi „hetza“, razgrajala je pa tako, da je naposled moral poseči vmes odd-lek vojakov, da jih je razgal, ker naša policija sama sploh ni česar storila ni, da bi se napravil red. Vojaštvo pa se je le osmešilo, kajti vse delo bi bilo opravilo par dobr h mož s mokrimi čuajami, ako bi se bilo to le resno hotelo izvršiti. Okolu 11. ure ponoči bilo je vse mirno. Sedaj pa si oglejmo malo še razsvetljavo. Bila je taka, kakoršna mora biti vsaka stvar, ako se hitro improvizira. Posrbnega ni bilo nič. Večina hiš je bila pač razsvetljena, a le za največjo silo. Največ oken bilo je razsvetljenih s jedno svečico, malo je bilo takih, da bi bili raz svetlili okna z dvema svečama. Terorizem je bil hud. Nekateri gospodari so uplivali s svojimi grožnjami celo na stranke, da morajo razsvetliti, in tako se je pripetil škandal, da je eden naših najboljših mož poprijel s tresočimi rokami za leščerbo ter jih postavil zoper svoje prepričanje na svoja okna, da je tako pomagal povečevati glorio naših nasprotnikov. Mi mu tega sicer ne zam rimo, a klidemo mu v spomin besede Jurčičeva, ki se glade: „Trd bodi, neisprosen, mož jeklen, kadar brani je časti in pravde naroda in jezika svojega!“ Vzame naj si te besede za bodičnost k srcu in naj se po njih ravna! Nobena sila ga ne bode več primorala do tega, da bi se izneveril svojemu pre pričanju. Može bodimo Slovenci vsepoved in ne uklonimo se nikdar sili! Vredno je tudi omeriti to, da je v Celovcu po veliki večini razvetilo svoja stanovanja tudi naše uradništvo. O nižjem urad ništvu ne govorimo, omeniti pa moramo, da sta razsvetlila svoja stanovanja tudi c. kr. deželni šolski nadzornik Jos. Palla in c. kr. ravnatelj učiteljske pripravnice Boltežar Knappitsch, torej dva moža, ki sta z ozirom na šolsko mladino v prvi vrsti poklicana, v takih slučajih iti jej z dobrim vgladom na roke ter se vzdržavati vsakih demonstracij. Bol težar Knappitsch, o katerem se nam je takrat, ko je bil imenovan ravnateljem, od raznih stranij za trjevalo, da je popolnoma objektiv in ga nam je kot takega slihal tudi minister Gautsch sam, se je pri tej priliki zopet pokazal pravega in odločnega strankarja. Is tu povedanega se torej lahko sklepa, zakaj so se dijaki tako proste čutili in se gibali prav povsed brez vsake bojazni. Dalo se jim je menda celo dovoljenja v to, da se smejo udeleževati demonstracij za mater Germanijo, ki so se te dni vršile pri belem dnevu in po noči v Celovcu. Star nemški pregovor pravi: „Wie der Acker, so die Ruben; we der Vater, so die Buben“ — in res bode tako. — Bodočnost bode učila Avstrijo, kakega gada si je sama izvalila na vsiojih preih.

Vesel.

## Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. decembra.

— (Slovenskim občinam!) V naši državi

so se primerile velevažne dogodbe. Nemške revolte na Dunaju, v Gradcu, v Žatcu in v drugih mestih so prouzročile, da je odstopilo ministerstvo grofa Badenija in da je prišlo na krnilo Slovanom neprijazno ministerstvo barona Gautscha. Nova vlada ima namer, pomiriti nemški živelj na troške ravnopravnosti, na troške slovanskih narodov in vsled tega je pričakovati velikih in hudih bojev. Slovanske stranke v državnem zboru so se bile zjedini le na skupno delovanje v blagor države in v blagor vseh narodov. Postavile so se na stališče popolne pravičnosti, popolne ravnopravnosti in vsa naša bodočnost je odvisna od tega, da ostanejo te stranke zjedinjene in solidarne napram vsem nas kokom zjedinjanih nemških strank in vsem nas klepom nove vlade. Zategadelj je občinski svet ljubljanski, poznavajoč svojo dolžnost kot prva slo-

venaka občina, v izredni, nalašč v ta namen sklicani seji soglasno sklenil resolucijo, s katero je obsodil dogodbe v parlamentu in revolte v raznih nemških mestih, čestital predsedništvu poslanske zbornice na njega možatem postopanju napram nemškimi opozicijsalcem in izrekel svojo radost na solidarnem postopanju državnozbornih zastopnikov slovenskega, češkega in poljskega naroda ter pri čakanju, da jih tudi v bodočnosti nič ne razdruži. Posivljamo slovenske občine, naj posnemajo vzgled občinskega zastopa stolnega mesta Ljubljane, da Slovenci na ta način dokažemo, da hočemo biti nerazdružno zvezani s svojimi slovanskimi brati v velikem boju, kateri nas čaka.

— (Osebnost.) Davčni praktikant g. Alojzij Ipavc je imenovan davčnim pristavcem.

— (Slovenski Dihar) sliši že travo rasti in planke žvižgati. Kakor bolan človek, ki trpi radi halucinacij, vidi povsod strahove, katere treba pamati. V svoji preveliki skrbi za blagor domovine pretakne in preštudira v „Slov. Narod“ že vsako beležko, vsak — inseratek, pa obrača in zavija, da mu je le mogoče napadati. Tudi v naš „podlistek“ vtika svoj nemiti nos, in strašno je vesel, ako najde v njem vsaj besedico, o kateri je možno napisati članek. Da se pri tem vsak hip blamira, to je znano. Tako je zasledil v satiri „Kokošjada“ „nesramen napad“ na neko svojo sotrudnico — plodovito kritikarico, pa trdi, da je satiro spisal g. Govézar, katerega pri tej priliki prav farsko surovo opazuje. Dejstvo pa je, da nima omenjeni spis prav nikake literarne tendence, nego je le politična satira na nazore Stuart Milla in na žensko emancipacijo. Satiro je spisal danski pisatelj — humorist Gustav Wied. „Slov. Dihar“ najde satiro tudi v nemški revueji „Aus fremden Zungen“, v 17. snopišču tekočega letnika na straneh 813, 814, 815 in 816. Naš dopisnik, ki seveda danščine ne zna, je prevel satiro po izbornem prevodu G. Danwitzja. Očividno je torej, da ne more imeti satira nobene osti proti slavni sotrudnici „Slov. Dihurja“ še manj pa proti — slovenskim damam in proti njihovi morali, kar vse trdi galantni Koblar.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) „Tretja hči“, katera se uprizarjeda danes na slovenskem odru, je spisal eden najuglednejših ruskih dramatikov, Viktor Krylov, duhovit pisatelj, kateri se je šolal pri velikih francoskih pisateljih, in si je s svojimi veseloigrami hitro pridobil veljavo tudi zunaj svoje ruske domovine. Najimunitnejše njegovo delo je „Tretja hči“. To je fina slika iz ruskega socialnega življenja, polna éprita, rahle satire in sanjivih prizorov, vzeti res iz življenja. Dejanje je jako zanimivo in sedeč po velikih uspehih, katere je dosegla ta igra na raznih odrih, nememo pričakovati lepega umetniškega užitka in resnične zabave, toliko bolj, ker se je esbje jako smarljivo pripravilo za to predstavo in imelo zanjo mnogokušenj.

— („Miklavžev večer“) v telovadni dvorani „Narodnega doma“ obeta postati letos prav posebno zabaven. Odbor ljubljanskega „Sokola“ je vse storil, da bo ta drugi „Miklavžev večer“ v njegovem domu zares lep. Poskrbel je, da bo letos Miklavžovo spretnost izredno sijajno in mnogoštevilno ter nabavil tudi potrebne kulise, da bo vsak tolikanj lepši. Stariši, kateri reflektirajo na obdarjenje svoje dece, se oprevajajo, da izročijo svoje prispevke (s naslovi) g. Šeškarku. Darila se sestavijo v lepo piramido. Pevski in glasbeni vsopred še prijavimo.

— („Glasbena Matica“) priredi tudi letos „sopet tri redne koncerte v narabi. Posegla je za bodočo sezjo po najvišjih naglah kar jih pozna koncertni repertoire. Za velikonočni koncert (4. aprila) je namenjen „Pasijon po sv. Matevžu“, slavnega J. S. Bacha očeta kontrapunktične teorije, najslavnejše in najtežje delo. Dasi že nad poldrugo stoletje star, bo vendar za Ljubljano popolna novost, čemur se pa nikakor ni čuditi; zakaj Bachov pasijonski oratorij stavi na zbor, in sicer večinsoma na dvojni zbor najvišje zahteve, in zares občudovanja vreden bo Matičin zbor, ako dobro izvrši svojo ogromno nalogo. Drugo klasično delo najvišjega pomena je L. v. Beethovena III. simfonija „Eroica“ heroična simfonija v pravo spominu velikega, s slovečo žalobno kornico, ki je sama cela „tragedija“, kakor piše H. Berboz. Z „Eroico“ spravi „Glasbena Matica“ prvo večje delo Beethovovo, in sicer za 9. simfonijo najtežje na svoj oder. Izvršitev, vredno izvršitev bo še le letos moč, ker bo letos prvič nastopal zelo pomnoženi državstveni orkester. Ob enem s simfonijo se bo v II. koncertu (10. januarja) pela najznamenitejša dela pred kratkim zamrlega češkega glasbenika Karla

Bendla „Sveti večer“, zborova scena s soli in orkestrom, posvečena spominu B. Smutane. Karol Bendl je našemu občinstvu po „Kmetovčevi molitvi“, „Prekopovi smrti“ in svoji operi „Stari ženin“ že predobro znan, da nas ne bi njegovo „najbolj zrelo delo“, kakor piše Čvala, živo zanimalo. Prvi koncert (8. decembra) je jubilejski koncert, v pravo 25. letnico „Glasbene Matice“. Na vzporedju je tudi slavnega Francoza Saint-Saënsa koncert za cello, v katerem na novo nastopi državstveni učitelj g. Jal. Junek. Vzpored je nekak zgodovinski pregled razvoja slovenske glasbe od Fleišmana in K. Maška do Parme. Čhe zastopa slavni B. Smutana, kleske pa J. H. ydu z veličastnim odlomkom „Nabeje vzrušaja“ iz „Stvarjenja“. Ta prvi koncert v zvezi z slede ima bo sijajna priča, s kak no elementarno bujnostjo je rastle koncertna zmožnost „Glasbene Matice“ od časa osnove nje zbora. Žalost je, da se slovensko občinstvo pokaže vredno takega zavoda in z obično udeležbo plača zboru neučvrnjeni trud, s katerim se je do tolike polnosti izvežbal. — Narobe se sprejemajo v trgovini g. I. Lozarja na Mastnem trgu.

— (Zakup užitnine.) Pri današnji dražbi za kupa užitnine od vina in mesa ostali so deželi krenjski kot najvišjemu ponudniku naslednji davčni okraj in sicer: Brdo, Kočevje, Idrija, Litija, Z. ti čia, Kraj in Novo mesto. S tem je zopet jeden korak storjen, da ostane na davkih nabrani denar deželi katera z raznimi javnimi napravami zopet davkoplačevalcem vrne. To je jedina prava finančna politika.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji prvi obravnavi bil je obtožen 27 let stari oženjeni delavec Ivan Kavčič iz Ravnih na Bistvi uboja. Dec 26. septembra letos popivali so v hiši posestanika Jakoba Kavčiča v Podpesku gospodar in brata njegova Ivan in Jože. Ko sta se slednja dva odpravljala domov, rekel je Ivan Kavčič bratu Jožetu, naj mu posodi 5 gld., kar pa je ta odklonil, češ, „kaj ti bom dajal, saj mi nikoli ne vrneš“. V sled tega vnel so je meji bratova preprič; hkratu potegne obtoženec nož iz žepa ter ga porine svojemu bratu v vrat. J. že Kavčič zgrudil se je na tla ter čez pol ure umrl. Glasom izreka izvedencev, kateri so obdružili mrtlico, imel je Jože Kavčič na vratu z nožem provročeno rano; prerezano je bilo mišice in srčna dovoda. Ta rana je bila smrtelna, ker je ranjenec vsled nje skrvaval. Obtoženec priznava, da je v pijanosti zaklat brata. Osojen je bil na sedem let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temi celici dne 26. septembra vsakega kazenskega leta. — Pri drugi obravnavi bil je 24 let stari samski posestnik Josip Vovk iz Lesca, ki je bil obtožen hudodelstva posilne nečistosti, obtožbe oproščen. Ograjevalo se je pri zaklenjenih vratih.

— („Novomeška čitalnica“ in „Dolenjsko pevsko društvo“) preredi svoj redni občni zbor v soboto 11. t. m. ob polu 8. in 8. uri zvečer v bralni sobi „Narodnega doma“. Na vzporedju je poročilo odborovo o društvenem delovanju, volitev novega odbora in razni predlogi. Odbor zahteva vse p. t. člane, da se občnih zborov polnoštevilno udeležijo.

— (Mestna hranilnica v Radovljici.) V mesecu novembru 1897 leta je 110 strank vložilo 27.427 gld 40 1/2 kr., 49 strank vzdignilo 6506 gld. 94 kr., 16 strankam se je izplačalo posojil 10.250 gld., stanje ulog 329.707 gld. 31 1/2 kr., denarni promet 68.421 gld. 63 kr.

— (Razpisane službe.) Na trirazredni ljudski šoli v Zagorju ob Savi drugo učno delovno ali provizorično mesto z letno plačo 500 gld. Prčnje do 10. decembra c. kr. okr. šolskemu svetu v Litiji.

\* (Zanimiva pravda in sodba.) Grofija Elvira Alt-Seynigen Westenburg je tožila v Frankfurtu ob M. svojega moža, grofa Ferdinanda radi prešetovanja s svojo svakinjo vdovo grofijo Margareto in s nekdanjo kamernico grofice Elvire. Grofa, ki je nemški „Standesherr“, sodšče sploh ni moglo soditi, vdova grofija Margareta je obojena v ječo za mesec dni, kamernica pa samo na tri dni.

\* (Gledališče v Kini.) V kitajskem gledališču bi brez dvombe vsaka evropske drama propadla, kajti tam je glavna vsebina igre, okrog katere se vrta vse drugo, otroška ljubazen in pa čestjenje svojih pradedov. Tudi učnost igra v drami čisto veliko ulogo in kakor piše „Academy“, je velikokrat nje glavni motiv razrešitev kaknega težavnega problema. „Pri ljubimec“ na kitajskem gledališču je navadno kak dijak, kateri si skuša z lahorjem slave ovenčati glavo. Čudno je tudi, da Kitajci svoje igranje naravnost zamenjujejo. Razun zločencev, ni nihče tako na slabem glasu, kakor igralci.

### Telefonična in brzojavna poročila.

#### Preki sod v Pragi.

Dunaj 2. decembra. Vsled včerajšnjih dogodov v Pragi, je vlada danes za Prago in predmestja Karlin, Žižkov, Kr. Vinohrady in Smihov razglasila preki sod. Ministerski predsednik baron Gautsch

in domobranski minister grof Welsersheimb sta bila danes jutraj pri cesarju in izposlovala njegovo privoljenje, da se razglasi preki sod in sicer na podlagi § 430 in z ozirom na § 85. Vlada je za ohranitev miru odredila kar treba.

Praga 2. decembra. Včeraj so se zgogili velikanski izgredi. Že jutraj je mnogo številna množica jela napadati razna nemška poslopja, tako nemško šolo v Vršovicah, palačo nemškega fanatika Aerenthala in nemško gledališče. Redarji, konjiki in pešaki so z orožjem razganjali množico. Razgrajči so potrgali s hiš vse nemške ulične table, in v prostorih nemškega društva „Schlaraffia“ vse demolirali. Opoldne se je po ulicah podilo nad 20.000 ljudi, a zdaj so demonstracije izgubile narodni značaj, zdaj so stopili najnižji sloji v akcijo. Ti so začeli pleniti nemške in židovske prodajalne. Znašali so blago in mobilije na ulico in vse požgali. Nemci so odstranili vse nemške firme in razobesili češke zastave. Razgrajči so napadli nemško gimnazijo in uničili arhiv, demolirali nemško šolo v Smihovu, mnogo kavar, gostiln in trgovin. Dva najst bataljonov vojakov je pod poveljstvom jednega generala skušalo narediti red. Policija je postopala brezobzirno, vojaštvo z vso krutostjo. V Žižkovu so vojaki streljali na razgrajče in dve osebi ubili, mnogo oseb parali. Poulični izgredi in boji so trajali vso noč do danes dopoldne. Še ob desetih dopoldne so vojaki na raznih krajih streljali na izgrednike, izgredniki pa na vojake.

Praga 2. decembra. Govori se, da je ranjenih kacij 150 oseb. Vojaško zapovedništvo je poklicalo pomoč iz Terezina in Josefova. Nemške trgovine so vse zaprte. Zjutraj se je pripeljal sem pešpolk št. 35., kateri kampira sredi mesta. Vse vojaštvo je na nogah. V Žižkovu in na Vinohradih je bilo še danes oplenjenih mnogo trgovin. Jeden dragonski častnik je bil nevarno ranjen.

Praga 2. decembra. Namestnik grof Coudenhove je izjavil, dasi mora dogodbe v Pragi odločno obsojati, da je razburjenost češkega prebivalstva v Pragi umljiva z ozirom na nemške brutalnosti v Žatcu, katere so uradoma dokazane in z ozirom na provokacije nemških dijakov. Fem. grof Grünne je do ločen vojaškim guvernerjem v Pragi.

Dunaj 2. decembra. V današnji seji avstrijske delegacije se je unela ostra debata med desnico in mej levico. Kaftan je v svojem govoru cmenil zadnjih dogodov v parlamentu in zunaj parlamenta, na kar je dr. Gross v sila bojevitim govoru napadal Badenija in desnico, češ, da je Badenijeva notranja politika vzrok, da Avstrija v trozvezi ni več enakovredna z Nemčijo, in apeloval na gospodsko zbornico, naj se ona zavzame za nemške stranke. Herold je ostro odgovarjal, rekši, da so se Slovani ustavljali trozvezi prav ker so se bali nje upliva na naše notranje razmere. Zunanja politika se ne sme voditi po čutilih, ampak po ukazih razuma. Govoreč o notranjih razmerah je rekel, da Čehi od svojih zahtev na noben način ne odnehajo, naj se zgodi karkoli. Nemci so v parlamentu in zunaj parlamenta delali z nasilstvi. Argumenti s ceste so zmagali, a da bi se dogodbe v Gradcu in na Dunaju pozabile, so praške Čehi toliko časa provocirali, da je prišlo do izgredov, katere so Nemci hoteli in potrebovali. Končno se je Herold z vso odločnostjo izrekel proti nemški hegemoniji v naši državi. Grof Dzieduszycki je pritrdil izvajanjem dr. Herolda. Obsodil je Grossov govor kot „Brandrede“, obdolžil Nemce, da so oni krivi vseh izgredov in izjavil, da so Poljaki prepričani, da se bore Čehi samo za ravnopravnost, za pravično stvar in zategadelj da jih bodo tudi podpirali. Debata je dokazala popolno solidarnost slovanskih strank, in v tem uči njen pomen.

Dunaj 2. decembra. Ministerski predsednik baron Gautsch povabil je bil včeraj parlamentarno komisijo desnice, naj pošlje k njemu svoje zaupne moze, da se z njimi dogovori. Desnica je to povabilo odklonila in Gautsch je moral priti v komisijo. Gautsch je

v komisiji s splošnimi frazami pojasnil svoje stališče, toda njegova pojasnila niso nikogar zadovoljila. Povedalo se mu je brez ovinkov, da je desnica takih besed že dosti čula, da pa zanje nič ne da. Gautsch je bil na posvetovanje prinesel pripravljen komuniké in je prosil, naj ga desnica odobri. Komuniké je imel naznaniti, da je desnica pripravljena novo ministertvo podpirati, toda komisija je na predlog Jaworskega komuniké odklonila. Posvetovanje desnice z Gautschem ni imelo nobenega uspeha.

Dunaj 2. decembra. Ministerski predsednik se je danes pogajal z voditelji združene levice. Dotičnih pogajanj sta se udeležila tudi dr. Lueger in princ Liechtenstein.

Dunaj 2. decembra. Po naročilu kluba čeških poslancev in čeških veleposestnikov sta se danes grof Palffy in dr. Engel peklo nila grofu Badeniju in mu izrekla zahvalo za to, kar je storil češkemu narodu. Badeni je rekel, da vsled ovir z višjih mest ni mogel realizirati vsega, kar zahtevajo Čehi in kar jim gre, a da je prepričan, da Čehi svoje pravice gotovo dosežejo. Slovo je bilo jako pri srčno.

Zagreb 2. decembra. Opozicija je zmagala s tremi kandidati. V Stubici je izvoljen Bedeković, v Verju je sijajno zmagal Vrbanič, v Sv. Ivanu Žabno pa dr. Zahar — toda drugod so vsled silnega pritiska zmagali Madjarini.

## Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

| Decembar | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm. | Temperatura v °C | Vetrovi     | Nebo     | Padašina v mm., v 24 urah |
|----------|----------------|------------------------|------------------|-------------|----------|---------------------------|
| 1.       | 9. zvečer      | 730.7                  | -0.3             | sr. szah.   | pol obl. |                           |
| 2.       | 7. zjutraj     | 731.9                  | -0.1             | sr. vzsvzh. | sneg     | 0.8                       |
| •        | 2. popol.      | 732.9                  | 1.1              | sl. svzh.   | oblačno  |                           |

Srednja včerajšnja temperatura -1.7°, za 2.1° pod normalom.

Za 1. februar 1898. leta se išče

## stanovanje

s tremi sobami in potrebnimi pritliklinami. — Ponudbe na upravnitvo „Slov. Naroda“. (1845-2)

## Pouk na citrah

v hiši in izven hiše daje

Jožef Petritz

izprašan učitelj na citrah (1829-3)

Wolfave ulice šte. 1, II. nadstropje.

## Vsakovrstne vozove kočije, poštne vozove, bagrle

izdeluje po naročilu (1402-12)

Fran Srša, kolar, Vir pri Domžalah.

## Plesalno izobraževalna šola

v Gradišči št. 2, desno, pritličje.

Vsprejem učencev in pouk vsak dan.

V ponedeljek 6. decembra ob 7. uri zvečer in v nedeljo 12. decembra se pričnó novi tečaji za odrasčene začetnike.

Posebni tečaj za uradnike, doktorje, profesorje po dvakrat na teden.

Plesne vaje s spremljevanjem klavirjev za že nekaj izvežbane le ako se prej naznani število udeležnikov.

Dijaki se poučujejo v posebnih oddelkih in otroci v starosti od 7 — 12 let ob šole prostih popoldnevih.

Zasebno se poučuje tudi izvan plesalne šole.

(1855-1)

Frid. Vilj. Lang

profesor koreografije in avt. plesalni učitelj.

Stanovanje: Wolfave ulice št. 3., II. nadstropje.

Govori se lahko vsak dan od 11 — 12 in od 1 — 2 ure.

## Tovarna

katera lahko na dan čez

## 200 klg vrvic

za vezanje in šivanje žakljev

po ceni odda

išče

(1839-4)

dobre in stalne odjemalce.

Naslov v upravnitvu „Slov. Naroda“.

## VIZITNICE Národna Tiskarna.

priporoča

Uradno dovoljena popolna (1853-2)

## razprodaja

lesorezbenih in galanterijskih predmetov ter igrač.

Najpripravnejša darila za

Miklavža, Božič in novo leto!

Ljubljana, Fr. Stampfel Tonhalle.

## Jos. Petrič-eva

trgovina s papirjem v Ljubljani

na Sv. Petra cesti št. 6

(1857-1)

priporoča ravno kar došle zadnje novosti:

|                                        |                          |
|----------------------------------------|--------------------------|
| konfekcije v pisarnih papirjih.        | od gld. — 30 do gld. 6.— |
| fotografske albume                     | „ „ 1.50 „ „ 15.—        |
| tintnike in pisalne garniture          | „ „ —30 „ „ 10.—         |
| spominske knjige                       | „ „ —50 „ „ 5.—          |
| krasne krožnike in dekoracijske slike. | „ „ —35 „ „ 1.20         |

Krasna izber pisarskih predmetov in pisarniških potrebščin.

Blago ukusno, fino in trpežno. Postrežba solidna, točna in cena.

## Otvoritveno naznanilo.

# Mayr-jeva Café-Restavracija

v Filipovem dvoru, na voglu Špitalske ulice, v Ljubljani.

Visokočastitemu p. n. občinstvu in velečastitim p. n. potovalcem naznanjam najuljudneje, da odprem gori imenovani etablisement

dné 4. decembra 1897.

Nisem se ustrašil nobenih stroškov, da sem istega uredil z najfinejšo udobnostjo. Pohištvo je iz tovarne Ivana Mathian-a, c. in kr. dvornega dobavitelja v Ljubljani; biljardi Seifert-ovi; v I. nadstropji so separirane igralne sobe, izvrstna zračna kurjava in ventilacija; najbolj čitani tu- in inozemski časopisi. Toči se originalno plzensko pivo iz meščanske pivovarne brez presije in zračnega pritiska in pivo v steklenicah iz pivovarne Th. Fröhlich-a na Vrhniki ter se tako nudijo gostom vse pridobitve na višini nove dobe stoječega restavrantu.

Opirajoč se na svoja mnogoletna izkustva in na zaupanje, katero so mi izkazovali moji visokočastiti gostje kot restavraterru v hotelu „Pri slonu“ v Ljubljani, prosim, da mi isto naklonijo tudi v mojem novem podjetju v jednaki meri.

Potrudil se bodem gotovo, da popolnoma ustrežem vsem željam svojih častitih p. n. gostov.

Z velespoštovanjem

Ivan Mayr.

(1856-1)